

Fővárosi Bíróság
8.K.32.106/2010/7.

RL 1534 007 002 386 8
feladva: 2011.03.21.
lezbesítve: 2011.03.24.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság a *Dr. Garajszki Zoltán* ügyvéd (Garajszki Ügyvédi Iroda, 4400 Nyíregyháza, Szabadság tér 12/A., budapesti cím: 1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.) által képviselt **Fair-Conto Zártkörűen működő Részvénytársaság** (1134 Budapest, Róbert Károly körút 61-65.) felperesnek, a *Dr. Koplányi Magdolna* jogtanácsos által képviselt **NAV Bűnügyi Főigazgatósága** (1450 Budapest, Pf.: 109., *hivatkozási szám: III.608-1/2010.VPOP*) alperes ellen, vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A bíróság a felperes keresetét *elutasítja*.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy a tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 20.000.- (húszezer) forint kereseti illetéket a NAV Közép-Magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására az államnak fizessen meg.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000.- (tizenötezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

2009. december 1. napján a felperesnél felügyeleti jogkörben eljárva célvizsgálat keretében helyszíni ellenőrzést folytatott le a Vám és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága, melynek során a pénzmosás és terrorizmus finanszírozásának megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben (Pmt.) meghatározott kötelezettségek teljesítését ellenőrizte. A cégbírósági iratok szerint a felperesi társaság 2008. szeptember 30. napján került bejegyzésre, e naptól kezdte meg tevékenységét, ami alapján a Pmt. hatálya alá került, azonban a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzatát jóváhagyásra nem nyújtotta be, valamint a hatósággal kapcsolatot tartó kijelölt személy adatait nem jelentette be. A helyszíni ellenőrzés alkalmával a felperesi társaság képviselője nem tartózkodott a társaság székhelyén, a jelenlévő társasági alkalmazott azonban a nyilatkozattételi valamint együttműködési kötelezettségét megtagadta, mely az ellenőrzési jegyzőkönyvben rögzítésre került.

Ezt követően 2009. december 4. napján felhívásra megjelent a felperesi társaság vezérigazgatója az első fokon eljáró hatóság hivatalos helyiségében, ahol előadta, hogy a felperesi társaság jogelődje a FairConto Könyvvizsgáló és Pénzügyi Tanácsadó Bt. volt, a jogelődre vonatkozó belső szabályzat megküldésre került az ORFK részére. Bemutatta a felperesi társaság belső szabályzatát, amely állítása szerint 2008. március 10. napján hatályosításra került, míg a kijelölt személy hatósági bejelentésével kapcsolatosan azt nyilatkozta, hogy annak adatait ugyancsak 2008. március 10. napján a hatóság felé postai úton bejelentette. A felperesi társaság képviselője a jegyzőkönyv felvételével egyidőben a jegyzőkönyvhöz egy 2009. december 2. napján kelt 3 oldalas tájékoztatás iránti kérelmet is csatolt, egyebekben a vizsgálattal kapcsolatosan észrevétellel nem élt. A hatóság a rendelkezésére álló iratok alapján eljárást indított a felperessel szemben 2009. december 31. napján, melyről a felperest írásban értesítette. A hatóság az ellenőrzés során megállapította, hogy a felperesi társaság 2008. szeptember 30. napján cégbejegyzéssel jött létre figyelemmel a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 17. § (1) bekezdésére, a 66. § (1) bekezdésére, a 67. § (2) bekezdésére, a 69. § (1) és (4) bekezdésére, valamint a 87. § (1) bekezdésére, így e naptól kezdődően az alapító okirata szerint szabadon választott tevékenységi körének megfelelően kezdhette meg működését, ezáltal a felperesi társaság képviselőjének azon nyilatkozata, miszerint a felperesi társaság szabályzatát 2008. március 10. napján hatályosította nem fogadható el. Erre tekintettel a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága Pénzügyi Információs Osztály a 2010. január 21. napján kelt 152-1/2010. számú határozatával felhívta a felperest, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló szabályzatát jóváhagyás céljából a határozat kézhezvételét követő 15 munkanapon, míg a kijelölt személy adatait 5 munkanapon belül küldje meg a hatósághoz.

A felperes fellebbezett az első fokú határozattal szemben, melyben a határozat hatályon kívül helyezését, az általa feltett kérdések megválaszolását kérte. Előadta, hogy a Pmt-ben nincs olyan speciális jogi rendelkezés, amely lerontja a Gt. általános jogutódlásra vonatkozó rendelkezését, így a jogutódlás érvényesül, és a Gt. 70. § (1) bekezdése szerint az átalakult gazdasági társaság általános jogutódja az átalakulással létrejövő gazdasági társaság, a jogutód gazdasági társaságot illetik meg a jogelőd gazdasági társaság jogai. Ha gazdasági formaváltásról van szó a pénzmosási szabályzatban foglalt jogok és kötelezettségek vonatkozásában a jogutódlás ténye nem múlik a tulajdonosok megállapodásán, vagy a jognyilatkozatok megismétlésén, a kijelölt személy is lehet ugyanaz, ezt sem tiltja a Pmt. Változás hiányában a Pmt. szerint nincs új adat, vagy tény, ami a hatóságnak korábban nem jutott a tudomására. Álláspontja szerint egy alulszabályozott kötelezettséget kér a felperesen számon a hatóság, és a hiányzó szabályozást pedig saját jogértelmezésével pótolja. A fellebbezésében ismételte kérte az általa korábban írásban feltett kérdések megválaszolását, emellett kifogásolta, hogy a 2009. december 1-jén felvett jegyzőkönyvben a felperes vezérigazgatóját, mint cégének vezető tisztségviselőjét három munkanapon belül idézték be, és nem értesítették egy újabb ellenőrzésről. Kiemelte, hogy a Ket. 51. § előírásai szerint nyilatkozattételt csak ügyfél tagadhat meg, a meghallgatott személy nem, ez a szakasz a nyilatkozattételi kötelezettséget nem ismeri. Az ellenőrzéskor jelenlévő Csiza Irén ügyfélként nem is nyilatkozhatott, így nyilatkozattételi kötelezettségét meg sem tagadhatta. Fellebbezésében jelezte továbbá, hogy a Pmt. hiányosságát saját jogi értelmezéssel pótló VPOP PIO ellen panasszal fog élni, mert azt érzékeli, hogy a hatóság az értelmezését máshol is alkalmazta már, így a jogorvoslat más eljárások eredményét is fenyegeti, így ezért nem reménykedik abban, hogy a korántsem független másodfokú szerv egyáltalán foglalkozna azzal, hogy a felperesi indokolásnak bármilyen teret engedne, illetve hogy valaha is érdemi válasz fog érkezni az eljárási hibákra a VPOP bármely szerve részéről.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd a 2010. március 11. napján kelt III.608-1/2010.VPOP. számú határozatával a felperes fellebbezését elutasítva az első fokú döntést, annak helyes indokaira utalással helyben hagyta. A határozat indokolása szerint helyesen állapította meg az első fokú hatóság, hogy a Pmt. hatálya alá tartozó tevékenységet végző felperesi társaság nem rendelkezett hatályos belső szabályzattal, valamint a kijelölt személy bejelentési kötelezettségének sem tett eleget, ezzel megsértette a Pmt. 23. § (2) bekezdését, a 33. § (1) bekezdésében, valamint a 45. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket. Az intézkedés alkalmazása során az első fokú hatóság figyelembe vette azt a körülményt, hogy a felperes vélhetően téves jogértelmezés folytán került abba a helyzetbe, hogy a Pmt. rendelkezéseinek nem tudott teljes mértékben eleget tenni, ezen túlmenően mérlegelte azt is, hogy az ügyfélnyilvántartásból szűrőpróbaszerűen kiválasztott ügyfél-átvilágítási adatlapokat a jogszabály által meghatározott adattartalommal vette fel a felperes, az ellenőrzés, illetve a hatósági eljárás során a tevékenysége megismeréséhez hozzájárult, az ellenőrzés elvégzéséhez a szükséges mértékű felvilágosítást megadta.

Az alperesi jogelőd jogerős másodfokú határozatával szemben a felperes keresetet terjesztett elő, melyben a határozat hatályon kívül helyezését és az eljáró közigazgatási szerv új határozat meghozatalára történő kötelezését kérte azzal, hogy a bíróság adjon iránymutatást az új eljárásban arra, hogy a hatóság az eljárását jogsértés hiányában szüntesse meg. Előadta keresetlevelében, hogy az alperes határozatának utolsó oldalán Dr. Kanta Tünde ezredes, főtanácsos neve felett szereplő aláírást a dokumentumra jegyző személy azonosítása hiányzik, a főtanácsos neve mellett hagyott „h.” jelzés okán nem azonos az aláíróként feltüntetett személlyel, a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontja szerint, mint kiadmányozót a határozatban fel kell tüntetni, addig annak hatályossága kétséges. A megbízólevéllel kapcsolatosan észrevételezte, hogy jelen esetben a hatóság azt a megoldást választotta, mely szerint az ellenőrzéssel megbízott osztály összes szolgálati jogviszonyban álló tagja, az összes magyarországi, felügyeletük alatt álló vállalkozásnál bármikor, bárhol, bármilyen módú ellenőrzést is elvégezhet, mely a megbízólevél jogintézményének kiüresítését jelenti, ezzel ugyanis az ellenőrzésre kiválasztás joga, az ellenőrzés módja megválasztásának jogával együtt átszáll az ellenőrzést végző személyekre, holott a megbízólevél pont ezt a - önkényes helyzeteket szülő, hivatali visszaélést és a korrupció lehetőségét is magában hordozó - helyzetet kívánta kiküszöbölni.

Ezt követően keresetlevelében a felperes leírta, hogy hogyan zajlott le a helyszíni ellenőrzés, majd az első fokú határozat elleni fellebbezésében írtakat fenntartva és megismételve kiemelte, hogy a felvett jegyzőkönyv utolsó oldalán a meghallgatott személy olyan tényről is nyilatkozott, amelyről nem lehetett tudomása, illetve nyilatkozattételre kötelezték, és a nyilatkozattétel megtagadását indokolással vetették fel a jegyzőkönyvbe. A meghallgatott személy nem azonos a Pmt. 1. § (1) bekezdés szerinti alkalmazottal, illetve ügyfélként nem járhat el, mivel cégjegyzési jogosultsága nincs, ezért nyilatkozatai a felperesi cégre vonatkozóan érvénytelenek. A Ket. 51. § előírásai alapján nyilatkozattételt csak ügyfél tagadhat meg, a meghallgatott személy nem. Álláspontja szerint a 2009. december 1-jén felvett jegyzőkönyv a határozat állításával szemben nem értesítést, hanem idézést tartalmaz. Az idézést úgy kell közölni, hogy azt az idézett a megjelenésének megkönnyítése érdekében a meghallgatást megelőzően legalább 5 munkanappal megkapja. Az idézésben meg kell jelölni, hogy a hatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni, és figyelmeztetni is kell a megjelenés elmulasztásának következményeire. Az alperes jogszabályt sértően hagyta jóvá az első fokú hatóság jogellenes eljárását, hiszen jogszabálysértően alkalmazta a szemle szabályait.

A jogutódlás kérdésében ugyancsak fenntartotta az első fokú határozat elleni fellebbezésében írtakat, az általános jogutódlás nyomán a jogutód a jogelőd helyzetét „öröklő”, azaz minden olyan esetben, amikor nincs speciális, többlet eljárást előíró szabály a jogutódot úgy kell tekinteni, hogy a jogelőd eljárásainak eredményeképpen elért pozíciójában van, azaz ha a jogelőd teljesített egy kötelezettséget, akkor nem lehet a kötelezettséget újra előírni számára. A hatóság úgy tekinti a felperesi céget, mint amely az átalakulással megszűnt volna, a felperes az átalakulással csak szervezeti formát váltott, és legfőképpen nem most kezdte meg tevékenységét, szerződéseit nem kötötte újra, a cég életében semmi nem változott azon kívül hogy a tevékenységi formára utaló toldat a névben megváltozott. A per során tett előkészítő iratában hivatkozott a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Kormányrendelet (R.) 7. § (1) bekezdésére, mely szerint az első fokú hatóság a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága, a hatáskör címzettje tehát annak Parancsnoka, míg az R. 3. § (1) és (3) bekezdése, 4. § (1) bekezdés j) pontja szerint a másodfokú közigazgatási szerv a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága, az alperes tehát annak Parancsnoka. Az első fokú közigazgatási határozatot a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnokságának Pénzügyi Információs Osztálya hozta, míg a másodfokú határozatot a VPOP Bűnügyi Igazgatósága. Rámutatott továbbá arra, hogy a hatósági hatáskörök címzettjei jogszabályi felhatalmazás nélkül delegálták hatáskörüket, ami ütközik a Ket. 19. § (1) és (3) bekezdésével. E körben utalt a 1/2003. Közigazgatási-Polgári Jogegységi Határozat I. pontjára, mely egyértelmű útmutatást ad arra, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét csak jogszabály felhatalmazása esetén ruházhatja (delegálhatja) át. Mind az első fokú határozat, mind a másodfokú határozat elmulasztotta feltüntetni a hatáskör címzettjét, a másodfokú hatóság határozatán nem szerepel a hatáskör gyakorlójának aláírása, mert helyette más személy írta alá a határozatot, mely nem tekinthető elfogadható megoldásnak, ugyanis ebben az esetben a hatáskör gyakorlója maga a helyettesítő (aláíró) személy, akinek nevét és hivatali beosztását a határozaton fel kellett volna tüntetni, az alperes által alkalmazott megoldás ütközik a Ket. 72. § (1) bekezdés f) vagy g) pontjába. A felperes álláspontja szerint mindezek olyan súlyos eljárási szabálysértések, amelyek az egész eljárásra kiható lényeges jogsértésnek tekinthetők, mely megalapozza a határozat hatályon kívül helyezését.

Az alperes nyilatkozata a kereset elutasítására irányult arra hivatkozással, hogy határozata megalapozott és jogszerű. A per során bejelentette, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 87. § (1) és (2) bekezdése értelmében a Vám- és Pénzügyőrség, valamint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal összeolvadásával jött létre 2011. január 1. napjával a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Kiemelte ellenkérelmében, hogy a felperes a szervezetet azonosítja annak vezetőjével, holott nem a Parancsnok a hatáskör címzettje, hanem maga a szervezet. A perbeli első fokú határozat meghozatalának jogosultja a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága volt, és a megnevezett szerv is hozta meg a szóban forgó határozatot, míg a másodfokú határozat meghozatalának jogosultja a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága volt és ezen szerv hozta meg jogszerűen a per tárgyát képező alperesi határozatot. Az alperes álláspontja szerint a felperes tévesen telepíti rá a perbeli határozathozatalra az 1/2003. Közigazgatási-polgári jogegységi határozatot, mely kifejezetten arról az esetről rendelkezik, amikor a hatáskörrel egy megadott szerv vezetője rendelkezik, jelen esetben azonban a hatáskör a szervhez, és nem annak vezetőjéhez került telepítésre, amennyiben a jogalkotó szándéka a hatáskör vezetőhöz kötése lett volna, akkor erről a jogszabályban kifejezetten rendelkezne.

Az alperesnél irányadó belső szabályzók rögzítik az aláírás rendjét és a helyettesítés szabályait is, az alperes a rá irányadó szabályok megtartása mellett, az előírt rendben hozta meg a per tárgyát képező határozatát.

A bíróság az alperesi jogutód önkéntes perbelépésével a jogutódlást a Pp. 328. § (1) bekezdése alapján megállapította.

A felperes keresete az alábbiak szerint *nem alapos*.

A bíróság az alperes határozatát a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, a becsatolt közigazgatási iratok alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 31. számú állásfoglalása szerint az ügyfél anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésre, illetve a közigazgatási szerv téves jogértelmezésére hivatkozással kérheti a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát. Az eljárási szabálysértés csak akkor eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését (megváltoztatását), ha az ügy érdemére is kiható olyan súlyos eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban sem orvosolható.

A perbeli esetben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy törvényes-e az alperes határozata a keresettel érintett körben.

A Pmt. 23. § (2) bekezdése alapján a szolgáltató köteles kijelölni - a szervezet sajátosságától függően - egy vagy több személyt (a továbbiakban: kijelölt személy), aki az 1. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott személytől az (1) bekezdés alapján érkezett bejelentést a pénzügyi információs egységként működő hatóságnak haladéktalanul továbbítja. A kijelölt személy nevééről, beosztásáról, valamint az ezekben bekövetkezett változásról a szolgáltató a kijelöléstől, a változástól számított öt munkanapon belül köteles a pénzügyi információs egységként működő hatóságot tájékoztatni.

A Pmt. 33. § (1) bekezdése szerint e törvényben meghatározott kötelezettségek körébe tartozó feladatok teljesítésére a szolgáltató köteles belső szabályzatot (a továbbiakban: szabályzat) készíteni.

A Pmt. 45. § (4) bekezdése alapján e törvény hatálybalépését követően az 1. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott tevékenységet a Hpt. 2. számú melléklet I. Fejezet 9. pontjának g) alpontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatás végzésével megkezdő szolgáltató, valamint az 1. § (1) bekezdésének f)-h), j) és m) pontjában meghatározott tevékenységet megkezdő szolgáltató tevékenysége megkezdését követő kilencven napon belül köteles szabályzatot készíteni és azt az 5. §-ban meghatározott felügyeletet ellátó szervnek jóváhagyás céljából benyújtani.

A bíróság a perben rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a 4883-7/2009. számú megbízólevél alapján a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnokságának Pénzügyi Információs Osztálya felügyeleti jogkörében eljárva célvizsgálat keretében helyszíni ellenőrzést folytatott le a felperesnél, melynek során a Pmt-ben meghatározott kötelezettségek teljesítését ellenőrizte.

A felperes kifogásolta, hogy a megbízólevélen az ellenőrzéssel megbízott osztály összes szolgálati jogviszonyban álló tagja fel van sorolva, a bíróság szerint a megbízólevél tartalma megfelelő, nem sérti a Ket. 56. § (2) bekezdését, a megbízólevélben felsorolt személyek mindegyike jogosult volt a Pmt-ben meghatározott kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére, az alperes által választott megoldás nem jelenti a megbízólevél jogintézményének felperes szerinti kiüresedését, a törvény egyébiránt előzetes értesítési kötelezettség nélküli felügyeleti ellenőrzésre lehetőséget biztosít.

A bíróság jogi álláspontja szerint a 4884-12/2009. számú vizsgálati jegyzőkönyv azon kitétele, miszerint a felperes törvényes képviselőjét kötelezte a hatóság öt munkanap helyett három munkanapon belüli megjelenésre, egyúttal megjelölve az ellenőrzés lefolytatásához szükséges iratok rendelkezésére bocsátását, nem minősül olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértésnek, amely megalapozná az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, emellett az idézett jegyzőkönyvi szövegrész az értesítés kritériumainak is megfelel, mely esetben a Ket. 49. (1) bekezdése három munkanapot ír elő. Ugyancsak nem találta a bíróság a felperesnek Csiza Irén felperesi alkalmazottra vonatkozó megjegyzését sem az ügy érdemére kiható eseménynek, nevezett a bíróság álláspontja szerint a jegyzőkönyv utolsó oldalán csupán tényeket közölt, miszerint a jegyzőkönyvben foglaltakkal egyetértett, észrevétellel nem élt, illetve főnöke utasítására nem nyilatkozott, ezen mondatokból semmi olyan következtetést nem lehet levonni, miszerint kötelezték volna az ellenőrzést végzők Csiza Irént nyilatkozattételre, illetve sugallták volna az általa mondottakat.

Ahogy azt az első fokú határozat indokolása is tartalmazza, a hatósági ellenőrzés a közhatalmi tevékenységek egyike, melynek alanyai a hatóság és az ügyfél, tárgya pedig az ügyfél valamely tevékenysége. A felperes esetében az ellenőrzés tárgya a társaság által végzett számviteli tevékenységgel összefüggő pénzmosás, és a terrorizmus finanszírozása elleni rendelkezések betartásának vizsgálata volt, melynek keretében abban a körben informálódott a hatóság, hogy a felperes a Pmt-ben meghatározott kötelezettségeit hogyan teljesíti, azaz a rendelkezések maradéktalan betartását vizsgálja, és jogsértés esetén intézkedik a megsértett rend helyreállításáról és szükség szerint szankcionálja a jogsértőt. Nem vitás, hogy a felperesi társaság 2008. szeptember 30. napján, a cégbejegyzése napján a számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenységi körében megkezdte tevékenységének végzését, miután a felperesnek más tevékenységi köre nem volt és jelenleg sincs, és a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a Pmt. hatálya kiterjed arra, aki könyvviteli, adószakértői, okleveles adószakértői, adótanácsadói tevékenységet megbízási, illetve vállalkozási jogviszony alapján folytat a Pmt. 1. § (1) bekezdés h) pont szerint. A 3. § j) pont értelmében a könyvviteli tevékenység a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 150. § (1) és (2) bekezdése szerinti könyvviteli szolgáltatás, azaz minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes a Pmt. hatálya alá tartozik, ezáltal köteles a Pmt. 33. § (1) bekezdésében írtak szerint belső szabályzatot készíteni, illetve a Pmt. 45. § (4) bekezdésében foglaltak szerint köteles továbbá a Pmt. hatálybalépését - 2007. december 15. napja - követően a szabályzatát tevékenysége megkezdését követő 90 napon belül elkészíteni és azt a felügyeletet ellátó szervnek jóváhagyás céljából benyújtani.

Eldöntendő kérdés továbbá jelen perben, hogy a felperes jogi érvelése helytálló-e a tekintetben, hogy csupán szervezeti formát váltott, így rá nem vonatkozik a Pmt. 45. § (2) bekezdése, hiszen a jogelőd teljesített egy kötelezettséget, ezáltal azt újra előírni a felperes számára nem lehet. E körben a bíróság teljes mértékben egyetért az alperesi határozatban kifejtett jogi állásponttal, miszerint a felperes jogelődje a FairConto Bt. 2008. szeptember 30. napján Zrt-vé alakult át.

A Gt. 66. § (1) bekezdés szerint jogutódlással megszűnik a gazdasági társaság, ha más gazdasági társasági formára vált, míg a 67. § (2) bekezdése értelmében társasági formaváltásnak számít, ha a gazdasági társaság egyetemes jogutódlással más gazdasági formát választ, tehát a jogelőd Bt. azon a napon szűnt meg, amikor jogutódlással létrejött másik gazdasági társaságot a cégjegyzékbe bejegyezték, mely jogi aktussal a Bt. megszűnt, és egy másik gazdasági társaság, a Zrt. pedig létrejött.

A gazdasági társaság más gazdasági társasággá való átalakulása során a gazdasági társaság alapítására vonatkozó szabályokat köteles alkalmazni a Gt. 69. § (1) bekezdése alapján. Az alapításra vonatkozóan a Gt. 17. § (1) bekezdése azt rögzíti, miszerint a gazdasági társaság a cégjegyzékbe való bejegyzéssel a bejegyzés napján jön létre, a felperesi társaság 2008. szeptember 30. napján cégbejegyzéssel jött létre, így e naptól kezdődően az alapító okirata szerint szabadon választott tevékenységi körének megfelelően kezdhette meg tevékenységét, mint Zrt., a felperes meg is kezdte a Pmt. hatálya alá tartozó tevékenységét, így nem foghat helyt a felperes azon keresetlevélbeli hivatkozása a bíróság jogi álláspontja szerint, miszerint szabályzatát 2008. március 10. napján hatályosította, hiszen a Zrt. a társaság hatályos cégekivonata szerint jóval később, 2008. szeptember 30. napján jött létre, azaz az újonnan bejegyzett gazdasági társaság nem rendelkezhetett olyan szabályzattal, ami hatályosításra került volna, ebből következően a Zrt. 2008. március 10. napján a kijelölt személy adatait sem küldhette meg a hatóság részére. Mindezek figyelembe vételével helytállóan jutott az alperes arra a következtetésre, hogy a Pmt. hatálya alá tartozó tevékenységet végző felperes nem rendelkezett hatályos belső szabályzattal, és nem tett eleget a kijelölt személy bejelentési kötelezettségének sem, mindezek alapján megsértette a Pmt. vonatkozó rendelkezéseit.

Kifogásolta végül a felperes, hogy az alperesi határozat sérti a Ket. 72. § (1) bekezdés f) vagy g) pontját, miután azon nem szerepel a hatáskör gyakorlójának aláírása, mert helyette más szerv írta alá a határozatot, mely nem elfogadható megoldás, mert ebben az esetben a hatáskör gyakorlója maga a helyettesítő (aláíró) személy, akinek nevét és hivatali beosztását a határozaton fel kellett volna tüntetni.

A per során nem képezte vita tárgyát a felek között, hogy a hatáskör címzettje maga a szervezet, és nem a szerv vezetője, a perbeli esetben maga a szervezet hozta meg a felperes által sérelmezett határozatot, miután azonban a hatáskör és a kiadmányozás jogosultja, Dr. Kanta Tünde ezredes valamilyen oknál fogva a határozatot aláírni nem tudta, azt az alperesnél irányadó belső szabályzat szerinti aláírási rend alapján az aláírásra jogosult távollétében, annak nevében, és helyette más írta alá. A kiadmányozási jog belső szabályzattal való engedélyezése nem minősül hatáskör átruházásnak, az alperes a február 22-i tárgyaláson bemutatta azon munkaköri leírást, mely szerint jogszerűen helyettesítette az aláírásban Dr. Kanta Tündét Fülöp Csaba ezredes. Az a tény, hogy nevezett neve olvashatatlan, illetve nem volt géppel kiírva szintén nem hat ki a határozat jogszerűségére, jelen esetben nem alkalmazható a felperes által hivatkozott 1/2003. Közigazgatási-polgári jogi jogegységi határozat I. pontja sem, és miután a Ket. nem ad részletes iránymutatást a helyettesítés esetére, így a bíróság jogi álláspontja szerint nem sérült a Ket. 72. § (1) bekezdésének f) és g) pontja, miután a határozat tartalmazza a döntéshozatal helyét, idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, miután az azonos a hatáskör gyakorlójával. Tartalmazza a határozat a döntés kiadmányozója jelen esetben, Dr. Kanta Tünde helyett aláíró Fülöp Csaba ezredes aláírását és a hatóság bélyegző lenyomatát.

Hangsúlyozza a bíróság, hogy közigazgatási perben kizárólag az alperesi határozat meghozatala időpontjára vonatkoztatott jogszerűsége vizsgálható felül a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében. A határozat jogszabálysértő voltának a bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a felperest terhelte, ilyen értékelhető, a keresetet alátámasztó bizonyítás azonban a perben nem történt, a bíróság a felperes keresetlevélbeli érveit az alperesi határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására elfogadni nem tudta, ezért a bíróság a felperes keresetlevelét, mint megalapozatlant elutasította.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM. számú rendelet 13. § (2) bekezdése szerint köteles, melynek mértéke a 2009. évi L. törvény 63. § (3) bekezdésével módosított, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdésén alapul.

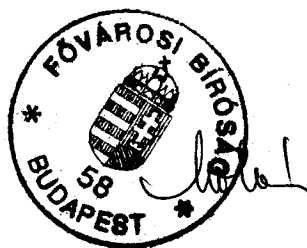
A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint köteles az alperes jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét megfizetni.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2011. évi február hó 22. napján

Bogdányné dr. Magyar Erzsébet s.k.
bíró

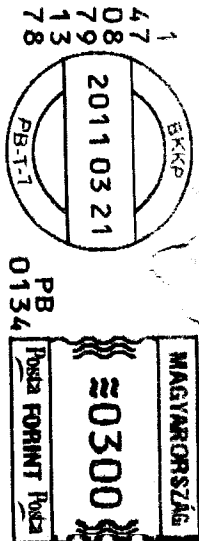
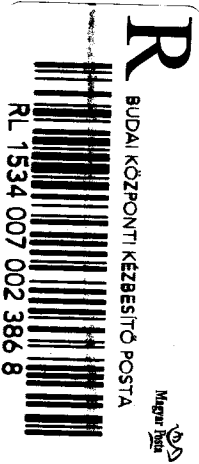
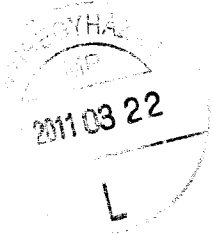
A kiadmány hitelül:

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
KÖZIGAZGATÁSI KOLLEGIUMA
Budapest, II., Csalogány u. 47-49.
Levélcím: BUDAPEST
Postafiók 632.
1539

TÉRTIVEÉNYES

2011. 03. 24.

92

UTALV.
Budapest 1037
Remeleterni u. 134 B,
Görögzei István úgymé

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]